

er heller ikke Tilfældet med Hensyn til Districtshestene. Naar Districtet leverer sin Hest i tjenstdygtig Stand, saa er der ikke Spørgsmaal om nogen Forsømmelse eller Mulkt; men med Hensyn til disse Foderheste skal hele Districtet, naar blot Sessjonen siger, at den ikke er vedborligt behandlet, mulkteres; det er virkelig en Fremgangsmaade, som det forekommer mig er ganske ubegribelig streng.

Indenrigsministeren: Den sidste ærede Taler har ikke ganske opfattet Forholdet, saaledes som det fremtræder i Loven. Districtshestene ere nemlig egentlig Districtets Eiendom, de existere som saadan og forgaae for Districtets Regning, hvorimod Foderheste tilhøre Militairetaten og forgaae for dennes Regning; Districterne have altsaa ikke der den Forpligtelse, som de have ved Districtshestene, at stille en anden Hest istedet. Det vil sige, at det i første Tilfælde er i Districtets egen Interesse, at Hestene conserveres, og i det andet Tilfælde er det i Militairetatens Interesse, det er altsaa unægteligt et lettere Forhold med Hensyn til Districtshestenes Conservation. Hvad Militairetaten angaaer, da maa jeg bede bemærket, at det kun er, forsaavidt der kan lægges Districtet Noget til Last, at Mulkten bliver at erlægge, og der er ogsaa den store Lettelse derved, at Mulkten nu bliver at svare til vedkommende Amts Fattiggasse. Forøvrigt er der jo ogsaa med Hensyn til Districtshestene foreskrevet de fornødne Bestemmelser for, at Districtet kan opfylde de Forpligtelser, som i saa Henseende ere det paalagte.

Grundtvig: Jeg kunde ikke forstaae den høitærede Indenrigsminister saaledes, at jeg deraf kunde finde nogen Grund til, at, naar Districterne tilsvarede Staden, der var fæst, at de saa ovenikøbet skulde erlægge Mulkt derfor. Forøvrigt bad jeg ikke om Ordet for at sige det, men for at sige, at, ligesom jeg stemte imod Loven iflor, jeg ogsaa agter at stemme mod den iaar, og, om der ikke var anden Anledning, saa vilde disse 1728 Heste taget 2 Gange være tilstrækkeligt for mig i det Hele; thi ikke alene finder jeg nu, ligesom jeg fandt det forrige Gang, at, hvor det har vilst sig, som det viste sig ved den sidst udbrudte Krig, at Krigsministeriet kunde selv for ingen Penge

faae flere Heste, end det gad tage imod, der kan det paa ingen Maade være nødvendigt, og heller ikke ønskeligt og raadeligt, at, hvad enten saa Beføstningen skal gaae mere umiddelbart af Statskassen eller af Vedkommendes Komme, at der da skal holdes et saa uforholdsmæssigt Antal Heste i Beredskab, og, naar jeg spørger mig selv, om der kan være nogen tænkelig Grund til ikke alene at vedligeholde det tilfældige Tal 1728, men ogsaa at fordoble det, saa maa jeg sige til mig selv, at der kan ikke gives noget klarere Beviis paa, hvorlidet denne Forholdsregel har været Gjenstand for alvorlig og grundig Undersøgelse; thi det er jo aldeles soleklart umuligt, at der af en saadan Undersøgelse kan komme det Tal og det fordoblede Tal ud; thi jeg veed ikke, hvordan man skulde paa nogen Maade faae en Grund til et saadant Tal, med mindre man vilde sige, det skal minde os om den store Ildbrand 1728.

Nørgaard: Ja, jeg skal nu slet ikke gaae ind paa en Undersøgelse af den Beregning, som den ærede Krigsminister fremstillede med Hensyn til Forskjellen af, hvad det koster at holde Rigsdagsmænd, og hvad det koster at holde Heste; thi i denne Beregning eller Fremstilling finder jeg aldeles ingen Svar paa det, jeg søgte, nemlig, hvorvidt et Antal af 5,400 Heste skulde være nødvendigt til Armeens Brug i Fredstid; nu har jo den høitærede Indenrigsminister udtalt, at det fortiden ikke var saa ganske let at bestemme Antallet af de Heste, som vil være nødvendigt ved en ny Armeeargанизation, det vil jeg nu gjerne indrømme, at Antallet vel ikke for Dieblisset bestemt kan angives; men, hvad der efter min Mening er temmelig sandsynligt, det er, at disse Heste, som ved den nye Organisationsplan kom til at mangle udover Nationalhestenes Antal, ville i et Land som Danmark uden stor Vanskelighed kunne tilvelebringes, naar de behøves.

F. A. Hansen: Den næstsidste ærede Taler yttrede sin Forundring over, at der just var sat det Tal 1728, at just dette Tal 2 Gange kom igjen i denne Lov, først i de første Affnit og dernæst i det sidste. At disse 1728 Heste og hverken flere eller færre komme frem i de første 2 Affnit af Loven, er naturligvis